

ಕರ्त್ತ

ಎರಡು ಹಿಂದಿ ರಥ್ಯಗಳು

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ:

ಡಾ. ಎಚ್.ಎಂ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ

ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಬ್ಜಿಗಳ ಪಂಚರದ ಒಳಗೆ ಬಂಧಿಯಾಗಿದ್ದ ಆಗಿಯಿಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿ ಪಂಚರದ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆಗೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೀಲ್ಲ. ಪಂಚರದ ಚಿಕ್ಕ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿತ್ತು.

ಗಿಳಿ ಕತ್ತು ಕೊಂಡಿ ಅತ್ಯಿಕ್ಕೆ ಸುತ್ತುಲೂ ನೋಡಿತು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸಲ್ಪಿಲ್ಲ, ಹಾಗಾದ್ದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಿದ್ದು ದರೂ ಹೇಗೆ? ಅದು ತಲೆಯನ್ನು ಮೈ ಜಾಡಿ ಒದರಿತು. ‘...ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನೇಕೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಬಾಗಿಲನ್ನು ಯಾರಾದ್ದೂ ತರೆಯಲಿ. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಸದ್ಯಪಾಯೀಗಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು...’

ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ ಗಿಳಿ ಮರುಕ್ಕಣಿದಲ್ಲಿಯೇ ಪಂಚರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಕುಪ್ಪಿಸುತ್ತ ಹಾರಿ ಭಾವಣೆಯ ಪುದಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಆಚೆಚೆ ನೋಡಿತು. ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ಆಗಸವನ್ನು ನೋಡಿತು. ತರೆದ ನೀಲಾಕಾಶ ತನ್ನಡೆಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಳಿ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಒಡಿಯಿತು. ಬಂದು... ಏರಡು... ಮೂರು... ತನಗೆ ಅಕಾಶದಕ್ಕೆ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾರುವ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಪರಿಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಮೂರು ವರ್ಷ ಪಂಚರದ ಕೈದಿಯಾಗಿದ್ದ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಅಭಾನಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗ ಹಾರುವ ಅವಕಾಶ ಈಗ ಒದಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ತರೆದ ಆಗಸದ ಆಮಂತ್ರಣವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಅದು ಹಾರಲುನ್ನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ದೃಷ್ಟಿ ತನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಪಾಲಕರ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು. ಆ ಇಬ್ಬರೂ ವೃಧ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಇಪ್ಪು ವಿಶಾಲವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಭರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವೃದ್ಧ ಮನೆ ಏದರಿನ ವಿಶಾಲವಾದ ಲರ್ನಾನ ಮದ್ದೆ ಆರಾಮಕುಚ್ಚಾಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದ್ದು. ವೃದ್ಧ ಯಾವುದೂ ನೋವುವಾರಕ ಕೈಲವನ್ನು ಆತನ ಮಂದಿಗಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿ ಮಾಲೀಶು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ಗಿಳಿ ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳನ್ನು ಪುನಃ ಮಡಿಕೆತು. ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನ ಭೂತಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿತು.

ಆಗ ಅದರ ವಯಸ್ಸು ಅಂದಾಜು ಮೂರು

ಇಲ್ಲಿಹೊತ್ತಿನ ಸಂಗಾತ್ತಿ

■ ಮಾಟೆನ್ ಜಾನ್

ತಿಂಗಳು ಇಡ್ಡಿರಬಹುದು. ರೆಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮೂಡಿದ್ದವು. ಶರೀರವೂ ದಪ್ಪವ್ವಾಗಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯ ಮತ್ತು ಯೌವನದ ನಡುವಿನ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಂತಿತ್ತು. ತಾಯಿಯ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ಹಾರಲು ಅನುಮಾನವ ಕಾಲವಹುದು. ಆ ನಿನ ಬಂದೆಬಿಟ್ಟಿತು... ತಾಯಿಯ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ-ಮುಂದೆ ಹಾರುತ್ತ ಹೊರಟೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಮೊದಲ ಹಾರಾಟ. ಅದರ ಮುಂಗಿಗೆ ಎಲ್ಲಾಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಕಾಶ, ನದಿ, ಬಿಟ್ಟು-ಗುಡ್ಡ, ಕಾಡು... ಕೆಳಗೆ ಮನುಷ್ಯರ ಗುಂಪು... ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೊದಲ ಬಾಗಿಗೆ ಕಾಣುವ. ಕಣ್ಣಿಂಬಿಕೊಳ್ಳುವ ಅವಕಾಶ. ತನ್ನದೇ ಮುಂಬಿ ಮತ್ತು ಗಮ್ಮಿನಿನ್ನೀ ಆಚೆಚೆ ನೋಡುತ್ತ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಗಿಳಿ

ಎದುರಿಂದ ಬಂದ ದೊಡ್ಡ ಗಿಡುಗ ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಗಿಡುಗ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಯಿಂದ ಬಡಿದು ಅದನ್ನು ಕಾಲಲ್ಲಿ ಅವಚೆಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ ತಾಯಿಗಳ ಆಕ್ರಂದನ ಮಾಡುತ್ತ ಏರಾವೇಷದಿಂದ ಗಿಡುಗನ ಮೇಲೆರಿಗಿದಾಗ, ಗಿಡುಗ ಅಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಗಿಳಿಮರಿಯನ್ನು ಕಾಲಿನಿಂದ ಉದುರಿಸಿತು. ಅದಾಗಲೇ ರೆಕ್ಕೆಗೆ ನೋವಾಗಿದ್ದ ಗಿಳಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಉರುಳುತ್ತ ಉದ್ದಾಹರಿಸಿದರಲ್ಲಿ ಬಿಂದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಬೇಂ... ಬೇಂ... ಎಂದು ಹೊರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಳಿಮರಿಯ ಆಕ್ರಂದನವನ್ನು ಅಳ್ಳಿಯೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನೆಯ ಮಾಲೀಕ ಸುದೇಶಾಬಾಬು

